

[Ministeren for nordiske anliggender]

haft noget dér at gøre, og at årsagerne hertil er vores medlemskab af EF.

Til det må jeg naturligvis sige, at jeg er aldeles uenig deri. Vi har allerede længe i praksis haft den funktion, som hr. Arne Melchior omtalte, nemlig at formidle kontakt mellem Norden og det europæiske samarbejde, EF-samarbejdet. Der er officielt på et nordisk udenrigsministermøde blevet udtalt meget påskønnende bemærkninger om det forhold, at de øvrige nordiske lande gennem Danmark kan holde sig meget tæt orienteret om det arbejde, som foregår i EF, så hvad angår dette at være brobygger, hvad angår både forståelse og information, har vi længe haft en sådan funktion.

Med hensyn til vores medlemskab af EF, som påstås at skulle hindre os i at indgå tosidede aftaler med andre nordiske lande, må jeg simpelt hen fastslå, at det ikke er tilfældet. Danmark kan meget vel indgå og har også indgået aftaler bilateralt med andre nordiske lande, og det er jo gjort ganske klart i den norsk-svenske aftale, at den skal respektere sådanne internationale aftaler, som de pågældende lande måtte have indgået.

Endelig med hensyn til vores muligheder – det er jo nævnt af mange ordførere – og vores aktiviteter i retning af tosidede aftaler med andre nordiske lande er det jo klart, at Norge er et af de lande, som det er meget nærliggende for Danmark at indgå industri- og energisamarbejde med, og der er flere gange på regeringsplan givet udtryk fra dansk side for en klar interesse i et samarbejde om olie og naturgas. Disse tilkendegivelser er fulgt op af direkte kontakter mellem D.O.N.G. og det norske Statoil.

Disse kontakter er endnu på et forberedende stadium, og det er for tidligt at udtale sig om de konkrete resultater heraf, men jeg synes, det er væsentligt at fastslå, at der er kontakt om disse spørgsmål, og at parterne holder hinanden orienteret om gensidige ønsker og muligheder på disse områder.

Fra norsk side er det også over for Danmark blevet givet til kende, at et samarbejde om langsigtede olieleverancer, som selvfølgelig i givet fald skulle ske på normale kommercielle vilkår, ville forudsættes ledsaget af et industrielt samarbejde på samme måde som ved den norsk-svenske aftale, og fra dansk side ser vi positivt på denne tanke og vil gerne overveje, hvordan man kan finde

veje til dens virkeliggørelse. Men stadig væk må jeg understrege, at et samarbejde af denne karakter kan ikke dikteres fra oven, men må bygge på, at de involverede virksomheder og organisationer i begge lande finder sammen om projekter, der kan danne grundlag for et sådant samarbejde.

Her er jeg bekendt med, at Industrirådet i Danmark har taget initiativ til en undersøgelse af mulige samarbejdsområder med norsk industri, og jeg synes, det er meget væsentligt, hvis industrien selv kan pege på mulige samarbejdsområder. Da vil det være muligt i Danmark, ligesom det har været det i Norge og Sverige, at finde former, hvorunder virksomheder og myndigheder i fællesskab kan bidrage til projekternes realisering. Vores EF-medlemskab stiller sig altså ikke hindrende i vejen for indgåelse af tosidede aftaler med andre nordiske lande, og jeg må om de to forslag om motiveret dagsorden, som er fremsat dels af SF, dels af retsforbundet, sige, at vi ikke kan tilslutte os nogen af dem; jeg tror ikke, jeg behøver at begrunde det så nøje. Det siger sig selv, at jeg har tilkendegivet, at det nordiske samarbejde har en meget høj prioritet, men at graduere prioriteten af vort nordiske samarbejde i forhold til vort samarbejde med europæiske lande ser jeg ingen ræson i.

Anderledes ser jeg på det dagsordensforslag, som er fremsat af hr. Stinus. Det volder mig ingen vanskeligheder, tværtimod; jeg vil egentlig kun kommentere det således, at regeringen pålægger sig gerne en forpligtelse, som den allerede længe har opfyldt, og som regeringen stadig væk er sindet at opfylde.

Jeg har allerede sagt til hr. Stinus, at jeg påskønner den mulighed, vi i dag har haft for at drøfte et meget vigtigt aspekt af det nordiske samarbejde. Jeg må sige til hr. Stinus, som andre ordførere også har gjort, at jeg deler ikke hr. Stinus' bekymring, men jeg skal med glæde følge dette spørgsmål op i det fortsatte folketingsarbejde, og jeg skal med glæde orientere folketinget, så snart der måtte forekomme væsentlige nye momenter i udviklingen af det nordiske samarbejde, som kan have interesse og muligvis føre til en fortsat meningsudveksling her i salen.

Stinus (RV):